

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ג
משבעה בעטלערס
(5)
גליון 139

שבת שלום, קוראים יקרים!

בכל אחד מימי השבע ברכות זוכים הזוג הקדוש לארח אחד מהשבעה בעטלער'ס, אחרי שהם מתגעגעים ורוצים שהוא יגיע. "בתוך כך והנה הוא בא, ואמר הנני". כל אחד מהשבעה בעטלער'ס היה לו מום אחר: עור, חרש, כבד פה, צנאר עקם, בעל חסוטרות, בלא ידים, בלא רגלים, וכל אחד אומר להם: "בתחלה ברכתי אתכם שתהיו כמוני, עתה אני נותן לכם במתנה לדרשה שתהיו כמוני". לכאורה זה נראה תמוה, מה הזכיה לזכות להיות כמותם? הרי היו בעלי מומים פלם?! כמו שאנו רואים בהמשך המעשה השביעי ביום הרביעי שהבעטלער שצוארו עקם מברך אותם שיהיו כמותו. האם הכונה שייכנו שיהיה להם גם צנאר עקם ח"ו?!

אבל באמת, ההפך הוא הנכון, שכל הבעטלערס הם רק נראים לעין בשר בעלי מומים, כי מי שלא תקן וקדש עצמו עדן, נראה לו שהצדיק הוא כבעל מום, כי דרך העולם שמי שאינו רואה טוב הוא פותח את עיניו ומנסה לראות טוב יותר, אך הצדיק ששיומר את עיניו הוא סוגר ומעצם את עיניו... הוא רוצה פמה שיותר לברך מחיזו דהאי עלמא... לכן הוא רק נראה בעיני העולם כבעל מום, אבל באמת יש לו עינים מפלאות קדושות וטהורות, והראיה שלו היא הרבה הרבה יותר ארפה ועמקה. כמו שענה להם הבעטלער: "ואתם סוכרים שיש לי צנאר עקם? אין צנארי עקם כלל. אדרבא, יש לי צנאר שוה מאד, צנאר יפה מאד". במקום שנראה שיש לי מום, דוקא שם אני חדוש נפלא מאד.

כמו שהתורה מספרת על משה רבנו ע"ה שהיה כבד פה, אבל באמת משה רבנו זכה לפה קדוש וטהור כזה שזכה

לדבר פה אל פה עם ה' יתברך, וגם כל התורה שאנו לומדים ומקימים קבלנו מפי משה רבנו שקבל מפי הגבורה, כמו שהתורה מעידה "עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא... פה אל פה אדבר בו". (במדבר ז ח) אין לנו שום השגה איזה פה קדוש ונפלא היה למשה רבנו, אך בעיני העולם הזה השפל, נראה כבעל מום. וכן כל הראים והפשרים שטרחו ונתגעגעו בזה העולם לקדש ולטהר את עצמם בקדושה הם נראו בתחלה כבעלי מום ושגעון, כי העולם הזה מטעה אותנו מאד כמו שכתוב בנביא על הדור האחרון "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל" (ישעיה נט). שמי שרוצה להתקדש ולסור מרע הוא נראה בעיני העולם כמשתולל...

רבנו ז"ל במעשה מהבעטלערס הוא מגלה לנו מעט ממדרגת הצדיקים, איך הם נראים בתחלה בעיני העולם כבעטלערס - בעלי מומים, ואחר כך אם רוצים וכוספים ומתגעגעים למעלתם, הם מגלים את גדלתם ומדרגתם באמת. אשרי מי שזוכה להתקרב אל הצדיק באמת, שאז זוכה לברכה הקרה: "שתהיו כמוני"... כי על ידי ההתקרבות וההתקשרות לצדיקים יכול כל אחד אפלו הפשוט שבפשוטים לילך בדרך הצדיקים למרות שהוא כמו שהוא, נמוך ומגשם ורחוק מהקדושה, אך על ידי שמחזיק עצמו בצדיק ומקשר עצמו לצדיק גדול כזה, הוא זוכה שהצדיק נותן לו במתנה שיהיה כמותו, היינו שייזכה לקדש ולטהר את עצמו גם כן, כמו שאמר: 'כל אחד ואחד יכול לזכות לבוא למדרגתי להיות כמוני ממש' (שיחות הר"ן קסה).

שבת שלום ומבורך

כי יש מדינה שהם בקיאים
מאד בחכמת הנגינה

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' (5)

שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

וזה התפאר שיודע לנגן על כל כלי שיר, וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר פלוני, וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר פלוני. וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו כמה כלי שיר.

וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו תף ממש, (שקורין פויק) כאלו מפין בתף. וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כאלו מורין בקני שרפה (שקורין אורמאטיס)

ואני הייתי גם-כן שם. עניתי אני ואמרתי להם: קולי, טוב יותר מקולות שלכם! והא ראיה. כי אם אתם חכמים כל-כך בקול נגינה, אם-כן הושיעו את אותן שתי מדינות.

ואלו השתי מדינות הם רחוקים זה מזה אלף פרסאות. ובאלו שתי המדינות, כשמגיע הלילה אין יכולין לישן. כי כשנעשה לילה אזי מתחילים הכל להיות מיללים בקול יללה, אנשים ונשים וטף. אם היה מנח שם אבן, היה נמוח. כי בלילה הם שומעים קול יללה מאד, ומחמת זה כלם מיללים אנשים ונשים וכו'. (וכן מתנהג בשתי המדינות) כי במדינה זו שומעים הקול יללה, ומיללים הכל כנ"ל.

וכן במדינה אחרת גם-כן כן. ושתי המדינות הם רחוקים זה מזה אלף פרסאות. ועל כן אם אתם חכמים כל-כך בנגינה, אראה אם תוכלו להושיע את אותן שתי המדינות, או שתוכלו לכוון לעשות את קולם. (היגו שהם יכונו להוציא קול מכוון כמו קול היללה הנשמע שם)

ואמרו לו: (היגו החכמים הנ"ל אמרו לזה שצוארו עקם) התוליה אותנו לשם? ואמר: הן, אני מוליה אתכם לשם. ונתעוררו כלם לילה לשם. והלכו

ובאו לשם. (היגו לאחת משתי המדינות הנ"ל) כשבאו לשם, כשהגיע הלילה, היה כנ"ל שהיו כלם מיללים מאד כנ"ל.

כשגמרו השמחה של אותו היום ולנו אחר-יכן, בבקר חזרו הזוג כנ"ל והיו מתגעגעים וכו' אחרי הבעטליר שהיה צוארו עקם. בתוך כך והנה הוא בא, ואמר הנני וכו'.

בתחלה ברכתי אתכם שתהיו כמוני, עתה אני נותן לכם במתנה לדרשה שתהיו כמוני. ואתם סוברים שיש לי צואר עקם? אין צוארי עקם כלל. אדרבא, יש לי צואר שנה מאד, צואר יפה מאד.

רק שיש הבלי עולם. ואני איני רוצה להוציא שום הבלי ורוח (שקורין דוד) בהבלי עולם. (ומחמת זה נדמה שצוארו עקם, כי הוא מעקם צוארו מהבלי עולם ואינו רוצה להוציא שום הבלי ורוח בהבלי עולם)

אבל באמת יש לי צואר יפה מאד, צואר נפלא מאד. כי יש לי קול נפלא מאד. וכל מיני הקולות שבעולם, שהם קול בלא דבור, כלם אני יכול להוציאם בקולי. כי יש לי צואר וקול נפלא מאד. ויש לי הסכמה על זה מאותה המדינה.

כי יש מדינה שהם בקיאים מאד בחכמת הנגינה (שקורין מאזיקא). וכלם עוסקים שם בחכמה זו, ואפלו בנים קטנים. ואין שם קטן שלא יוכל לנגן על איזה כלי שיר. והקטן שבאותו המדינה, הוא חכם גדול במדינה אחרת באותו החכמה של נגינה. והחכמים והמלך שבאותו המדינה והקאפעלייש הם חכמים מפלגים מאד מאד באותו החכמה.

פעם אחת ישבו החכמים של אותו המדינה. והיה כל אחד מתפאר בנגינה שלו: זה היה מתפאר שהוא יודע לנגן על כלי שיר פלוני, וזה התפאר שיודע לנגן על כלי שיר פלוני, וזה התפאר בכלי שיר פלוני. וזה היה מתפאר שיודע לנגן על כמה כלי שיר.

וְגַם הַחֲכָמִים הַנִּלְגָּם לְגַם־כֵּן הָיוּ מֵיִלְלִים. (וממילא ראו בַּדָּא שְׂאִינִם יְכוּלִים לְהוֹשִׁיעַ אֶת אוֹתָן הַמְּדִינוֹת).

וְאָמַר לָהֶם: (הֵינּוּ זֶה שְׂצוּאָרוֹ עֵקֶם אִם אַל הַחֲכָמִים הַנִּלְגָּם) עַל כָּל פָּנִים, תֹּאמְרוּ לִי מֵהֵיכָן בָּא זֹאת שְׂנַשְׁמַע קוֹל יִלְלָה הַנִּלְגָּם כִּנְל? אָמְרוּ לוֹ: וְאִתָּה יוֹדַע? הַשִּׁיב: אֲנִי יוֹדַע בַּדָּאִי.

כִּי יֵשׁ שְׁנֵי צַפְרִים, אֶחָד זָכַר וְאֶחָת נִקְבָּה, וְהֵם רַק זוּג אֶחָד בְּעוֹלָם. וְנֶאֱבְדָה הַנִּקְבָּה. וְהוּא הוֹלִיךְ וּמְחַפֵּשׂ אוֹתָהּ, וְהִיא מְחַפֶּשֶׁת אוֹתוֹ. וְהָיוּ מְחַפְּשִׁים הַרְבֵּה זֶה אֶת זֶה עַד שְׁנִתְעוּ, וְרָאוּ שְׂאִינִם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ. וְנִשְׂאָרוֹ עוֹמְדִים,

וַעֲשׂוּ לָהֶם קִנְיָם. זֶה הַצְּפוּר עֹשֶׂה לוֹ קֵן סְמוּךְ לַמְּדִינָה אַחַת מִשְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת הַנִּלְגָּם. וְלֹא סְמוּךְ מִמֶּשׁ, רַק שְׁבַע־רֵוֹ קוֹל הַצְּפוּר הוּא סְמוּךְ, כִּי יְכוּלִים לְשָׁמַע הַקוֹל שֶׁל הַצְּפוּר בְּאוֹתוֹ הַמְּדִינָה מִמְּקוֹם שֶׁעֲמַד שָׁם. וְעֹשֶׂה לוֹ קֵן. וְכֵן הִיא עֹשֶׂתָה לָהּ גַם־כֵּן קֵן סְמוּךְ לַמְּדִינָה הַשְּׂנֵינָה (הֵינּוּ גַם־כֵּן כִּנְל שֶׁהוּא סְמוּךְ מִחֲמַת שְׂיְכוּלִים לְשָׁמַע שָׁם הַקוֹל כִּנְל).

וְכִשְׂמַגִּיעַ הַלֵּילָה, אֲזִי אֵלּוּ הַזּוּג צַפְרִים מִתְחִילִים כָּל אֶחָד וְאֶחָת לֵילַל בְּקוֹל יִלְלָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי כָּל אֶחָד מֵיִלַל עַל זוּגוֹ כִּנְל. וְזֶהוּ הַקוֹל יִלְלָה שְׂנַשְׁמַע בְּאֵלּוּ שְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת. (אֲשֶׁר מִחֲמַת אוֹתוֹ הַקוֹל יִלְלָה כָּלֵם מֵיִלְלִים מְאֹד וְאִינִם יְכוּלִים לִישֹׁן) אֵךְ לֹא רָצוּ לְהֶאֱמִין זֹאת.

וְאָמְרוּ לוֹ: הַתּוֹלִיךְ אוֹתָנוּ לְשָׁם? וְאָמַר הוּן. (אֲנִי יְכוּל לְהוֹלִיךְ אִתְּכֶם לְשָׁם) אֵךְ אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לָבוֹא לְשָׁם. כִּי כְּשֶׁתִּקְרְבוּ לְשָׁם, לֹא תוּכְלוּ לְסַבֵּל אֶת קוֹל הַיִּלְלָה. מֵאַחַר שֶׁגַם כָּאֵין אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְאַתֶּם מְכַרְחִים גַם־כֵּן לֵילַל כִּנְל, כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְשָׁם לֹא תוּכְלוּ לְסַבֵּל כָּלֵל.

וּבִיּוֹם (אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְשָׁם כִּי בִיּוֹם) אִי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ שָׁם. כִּי בִיּוֹם מִתְקַבְּצִים שָׁם צַפְרִים אֶצְלָ כָּל אֶחָד וְאֶחָת מֵהַזּוּג הַנִּלְגָּם, וְהֵם מְנַחֲמִים וּמְשַׁמְּחִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָת מֵהַזּוּג הַנִּלְגָּם בְּשִׂמְחוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאוֹמְרִים לָהֶם דְּבָרֵי תְנַחֲמוּמִין, שֶׁעֲדִין אֶפְשָׁר שֶׁתִּמְצְאוּ זֶה

אֶת זוֹ עַד שְׂבִיּוֹם אִי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ שָׁם.

וְקוֹל הַצַּפְרִים שְׂמַשְׂמָחִים אוֹתָם אֵינוֹ נִשְׁמַע לְמַרְחוֹק, רַק כְּשֶׁמַּגִּיעִים לְשָׁם. אֲבָל קוֹל הַזּוּג הַנִּלְגָּם שְׂמֵיִלְלִים בְּלֵילָה, הוּא נִשְׁמַע לְמַרְחוֹק. וְאִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְשָׁם מִחֲמַת זֶה כִּנְל.

אָמְרוּ לוֹ: (הֵינּוּ הַחֲכָמִים הַנִּלְגָּם אָמְרוּ לְזֶה שְׂצוּאָרוֹ עֵקוֹם) וְאִתָּה יְכוּל לְתַקֵּן זֹאת? הַשִּׁיב: אֲנִי יְכוּל לְתַקֵּן, כִּי אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת וּלְכַנֵּן כָּל הַקּוֹלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם. (הֵינּוּ שְׂכַל מֵינִי קוֹלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם הוּא יְכוּל לְהוֹצִיאֵם בְּקוֹלוֹ, וְלְכַנֵּן מִמֶּשׁ כְּמוֹ אֵיזָה קוֹל שִׁיִּהִיָּה)

גַּם אֲנִי יְכוּל לְהַשְׁלִיךְ קוֹלוֹת. הֵינּוּ, כִּי אֲנִי יְכוּל לְהַשְׁלִיךְ קוֹל, שְׂבַכְאֵן, בְּמִקּוֹם שֶׁאֲנִי מוֹצִיא הַקוֹל, לֹא יִהְיֶה נִשְׁמַע הַקוֹל כָּלֵל. רַק בְּרַחוֹק יִהְיֶה נִשְׁמַע שָׁם הַקוֹל. וְעַל כֵּן אֲנִי יְכוּל לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַקוֹל שֶׁל הַצְּפוּרָה, שִׁיִּגִיעַ סְמוּךְ לְמִקּוֹם הַצְּפוּר. וְכֵן לְהַשְׁלִיךְ קוֹל הַצְּפוּר, שִׁיִּגִיעַ סְמוּךְ לְמִקּוֹם הַצְּפוּרָה. וְלְהַמְשִׁיכֶם יַחַד עַל־יַד־יָזָה. (וְעַל־יַד־יָזָה יִתְתַקֵּן כָּל הַנִּלְגָּם).

אֵךְ מִי יֵאֱמִין זֹאת? וְהוֹלִיךְ אוֹתָם לְתוֹךְ אֵיזָה יַעַר. וְשָׁמְעוּ כְּמוֹ אֶחָד שְׂפוֹתַח אֶת הַדֹּלֶת, וְחוּזַר וְסוּגְרוּ וְנוֹעְלוּ בְּבָרִיחַ (שְׂקוּרִין קְלֵאֲמָקָא), וְנִשְׁמַע קוֹל הַהֶכְאָה שֶׁל (הַקְּלֵאֲמָקָא) וּמוֹרָה בְּקִנְיַי שְׂרַפָּה (שְׂקוּרִין בִּיקָס), וְשׁוֹלַח אֶת הַכֶּלֶב לְחֹטֵף (אֶת הַדְּבַר שֶׁהִיא מוֹרָה). וְהַכֶּלֶב הָיָה מִתְחַבֵּט וְגוֹרֵר אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַשְּׁלַג (בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנִז גִּיגְרָאֲנִיט אֵין שְׁנִיִּיא).

וְכָל זֶה שָׁמְעוּ אֵלּוּ הַחֲכָמִים וְהִסְתַּפְּלוּ, וְלֹא רָאוּ דְבַר. גַּם לֹא שָׁמְעוּ מִמֶּנּוּ (הֵינּוּ מִן זֶה שְׂצוּאָרוֹ עֵקֶם) שׁוּם קוֹל כָּלֵל. (רַק שִׁזָּה שְׂצוּאָרוֹ עֵקֶם הָיָה מִשְׁלִיךְ קוֹלוֹת כְּאֵלּוּ, וְעַל כֵּן שָׁמְעוּ אֵלּוּ הַקּוֹלוֹת. וּמִמִּילָא רָאוּ שֶׁהוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת כָּל הַקּוֹלוֹת וּלְכַנֵּם מִמֶּשׁ. וְגַם לְהַשְׁלִיךְ קוֹלוֹת. וְעַל כֵּן יוּכַל לְתַקֵּן אֶת כָּל הַנִּלְגָּם, וְלֹא סִפַּר יוֹתֵר בְּזֶה הָעֵנִין וּמוֹבֵן שְׂדֵלַג בְּכָאֵן).

נִמְצָא, שִׁישׁ לִי הַסְּכָמָה מֵאוֹתוֹ הַמְּדִינָה שְׂקוּלֵי נִפְלָא מְאֹד. וְאֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת כָּל מֵינֵי קוֹלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם כִּנְל. וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לְכֶם זֹאת בְּמִתְנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה שְׂתִּהְיוּ כְּמוֹנֵי. וְנַעֲשֶׂה שָׁם שְׂמִחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוּהַ רַבָּה מְאֹד.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (5) - מהשבעה בעטלירס

- י. מה קרה לחכמים כששמעו קול היללה של המדינה?
 אמרו שיש להם יְעָצָה איך להושיע אותם
 היו מיללים גם כן
 שתי התשובות נכונות
- יא. מה אמר הבעטלער מהיכן מגיע קול היללה?
 משני ציפורים שנאבדו ועומדים סמוכים לשתי המדינות ובלילה הם מיללים
 מארי השואג
 מאנשים שמיללים
- יב. למה החכמים לא יכולים להגיע סמוך לציפור?
 כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 כי זה דרך מסוכנת מאוד
 כי הם לא יוכלו לסבול את קול היללה
- יג. וביום למה לא יכולים להגיע לשם?
 כי בסמוך להם שומעין הקול היללה גם ביום
 כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 כי אי אפשר לסבול שם את גודל השמחה שיש שם ביום
- יד. עד איזה מרחק שומעים את קול הציפורים שמנחמים ומשמחים אותם?
 שומעים רחוק כמו קול היללה בלילה
 שומעים רחוק יותר מקול היללה בלילה
 שומעים רק כשמגיעים לשם
- טו. להיכן הוליך הבעטלער את החכמים?
 לאיזה יער
 לביתו
 לפרדס נפלא
- טז. מאיזה דברים שמעו שם קול?
 מתוף, וכינור, דלת, וכלב.
 מדלת-וקלאמקע, וביקס (קני שריפה), וכלב
 מתוף, וכינור, דלת-וקלאמקע
- יז. *שאלת זכות: מה אתה צומא מהסיפור Se*
הבעטלער הרביעי?
 שראוי צומא אודעם התקוה צומא אודעם את צה
 צדלת הבעטלער סיכוס להושיע את שתי המדינות
 _____

- א. *שאלת זכות: באיפה יוס סיפר רבינו את האעשה Se*
הבעטלער שצווערו עקום? (עיינ מי אוהרנית אית מ"ב)
 ביום שב"ק כ"ה אדר תק"ע
 ס' שב"ק ג' ניסן תק"ע
 ביום Se ישינו ניסן תק"ע
- ב. איזה מין צוואר היה לבעטלער הרביעי?
 צוואר עקום
 צוואר יפה מאוד
 צוואר שוה ויפה מאוד
- ג. איזה קול היה לבעטלער שצווארו עקום?
 קול צרוד
 קול נמוך
 קול נפלא מאוד
- ד. ממי יש לו הסכמה על זה?
 מהמדינה של חיים טובים
 מהאיש חסד האמת
 מהמדינה שהם בקיאים מאוד בחכמת הנגינה
- ה. כמה חכמים מנה רבינו שהתפארו בזה?
 שלש
 שבעה
 עשרה
- ו. איזה קולות מפרט רבינו בהתפארותם?
 תוף וכינור
 תוף וחליל
 תוף וקול שמורין בקנה שריפה
- ז. למה אמר הבעטלער שקולו טוב יותר מהקולות שלהם?
 כי הקול שלהם נמוך מאוד
 כי קולם צרוד
 כי הם לא יכולים להושיע את אותן שתי המדינות
- ח. מה המרחק בין שתי המדינות שצריך להושיע אותם?
 חמש מאות פרסאות
 אלף פרסאות
 אלפיים אמה כתחום שבת
- ט. מה נעשה באותן שתי המדינות בלילה?
 הזקנים מיללים שם
 הנשים והטף מיללים שם
 כולם מיללים אנשים נשים וטף

ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאוד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72